

Σμύρνη, η στιγμή της Νύμφης

/ Γενικά Θέματα

Γράφει ο Κώστας Παναγόπουλος, costasgp@yahoo.gr

Ναι, ήταν στιγμή. Και μάλιστα μεγάλη. Ήταν ιστορικό θαυμαστικό. Τόσες μετά δεκαετίες, η Σμύρνη του Ελληνισμού πάλι σε Θεία Λειτουργία. Τον Άγιο Βουκόλο της Σμύρνης τον λειτούργησε ο καλός μας Πατριάρχης. Λειτούργησε, ευλόγησε, μύρισε ο τόπος θυμίαμα και πήρε η Μικρασία ανάσες. Η Σμύρνη χαμογέλασε λιγάκι, έστω απ' τα κάγκελα της. Φυλακή και σκλαβωμένη από τότε: 1922.

Μεγάλη η ευλογία του Θεού να γίνει τέτοιο πράγμα στις μέρες μας. «Εύλογημένη ή βασιλεία», Ευαγγέλιο, Μεγάλη Είσοδος, «Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν», το «Μετὰ φόβου Θεοῦ» ακούστηκε ξανά σε χώματα «βαριά» κι ακόμη αφημένα στην σκλαβιά. Μα περισσότερο πήραμε μια πρόγευση από μια Σμύρνη ελεύθερη στο μέλλον – όπως ακριβώς της αξίζει: Ορθόδοξη και Νύμφη. Ετούτη η Θεία Λειτουργία ήταν ακριβώς αυτό: το μέλλον που ελπίζει και δε γονατίζει στους αιώνες.

«Νύμφης τῆς Ἰωνίας» την είπε ο Πατριάρχης τη Σμύρνη. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, σε μια ομιλία ιστορική, στάθηκε καλά ο Πατριάρχης μας και είχε παρησσία στα λόγια του. Για τη Σμύρνη με θάρρος το είπε ότι αποτελεί «διαχρονικὸν καστροφύλακα μνήμης καὶ βιώσεως τῆς σωτηριώδους διδασκαλίας

καὶ τῆς Ὁρθοδόξου μαρτυρίας τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους». Κι ἀκόμη εἶπε, ἀνάμεσα σε ἄλλα, καὶ τούτες τις δύο παραγράφους, που πολὺ μάς συγκινοῦνε ὅλους:

«Εὐρισκόμεθα ἀληθῶς σήμερον εἰς χῶρον καὶ τόπον ἀσύλληπτον. Τόπον καὶ χρόνον ἀένναον, ὡς τὸν λειτουργικόν, κατὰ τὸν ὁποῖον βιοῦμεν τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρόν, ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ, ἐν συγκινήσει καὶ μακαρισμῷ, ἐν χαρᾷ καὶ προσδοκίᾳ. Ζῶμεν τὸ μαρτύριον καὶ τὴν μαρτυρίαν τῶν παλαιῶν. Βλέπομεν τοὺς μὴ ὑπάρχοντας σήμερον δεκαῆξ Ναοὺς τῆς Σμύρνης, μὲ προεξάρχοντα τὸν τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς, καὶ τὸν διασωθέντα καὶ ἤδη ἀνακαινισθέντα Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βουκόλου, ἐν ᾧ ἐστῶτες δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ Κυρίῳ.

»Εἶναι ἐμπρὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας νοερῶς ἡ περίφημος Εὐαγγελικὴ Σχολή, τὸ Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον, τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, τὸ Βρεφοκομεῖον καὶ τὸ Ὁρφανοτροφεῖον, οἱ περὶ τοὺς 150 φιλεκπαιδευτικοὶ Σύλλογοι, αἱ 200 καὶ πλέον Βιβλιοθῆκαι, αἱ 35 ὁμογενειακαὶ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικά, ἡ ἀθλητικὴ καὶ πολιτιστικὴ δραστηριότης τοῦ «Πανιωνίου» καὶ τοῦ «Ἀπόλλωνος» καὶ ἄλλων γυμναστικῶν συλλόγων τῆς Σμύρνης».

Ορίστε ο Πατριάρχης πόσο ωραία τα εἶπε. Τα κατέθεσε σαν χρέος ιερό. Σε δύο μικρές παραγράφους ὅλος πόνος κι ὅλος ο πόθος μας. Τι ἄλλο να πει κι αὐτός για να δηλώσει (φανερώσει!) το μαρτύριο της νύμφης Σμύρνης; Μαρτύριο ενός αιώνας, που πάει να γίνει μαρτύριο ἴσως και δεύτερου αιώνας. Ἄλλα ἔχει ο Θεός την πρόβλεψη Του, κι ἴσως πλησιάζει η λήξη της σκλαβιάς της Βασιλίσης Σμυρνῆς. Πάντα ελπίζουμε στο αύριο, οι προσευχές μάς δίνουν το δικαίωμα.

Άξιος ο Πατριάρχης μας. Γιατί μετά τη Παναγία τη Σουμελά, ο ίδιος, συν Θεώ, λειτούργησε τώρα και τη Σμύρνη. Λίγο λίγο αυτός ο Πατριάρχης ξαναθυμιάζει τα αλύτρωτα μας.

Κ.Γ.Π. – Φεβρουάριος 2015

Πηγή: greecesaid.blogspot.gr